Η κραυγή του τεχνίτη

written by Δημήτρης Λεβέντης | 20.06.2015

Η “Κραυγή” του Edward Munch είναι από τους πιο γνωστούς πίνακες παγκόσμια. Ο αρχικός Γερμανικός τίτλος που δόθηκε στον πίνακα από τον Munch ήταν Der Schrei der Natur (Ο Λυγμός της Φύσης).

Σε μια σελίδα στο ημερολόγιό του με την επικεφαλίδα Νίκαια 22.01.1892, ο Μουνκ περιγράφει την έμπνευσή του για τον αρχικό πίνακα: Περπατούσα σ’ ένα μονοπάτι με δυο φίλους – ο ήλιος έπεφτε – ξαφνικά ο ουρανός έγινε κόκκινος σαν αίμα – σταμάτησα, νιώθοντας εξαντλημένος, και στηρίχτηκα στο φράχτη – αίμα και γλώσσες φωτιάς πάνω από το μαύρο-μπλε φιόρδ και την πόλη – οι φίλοι μου προχώρησαν, κι εγώ έμεινα εκεί τρέμοντας από την αγωνία – κι ένιωσα ένα ατέλειωτο ουρλιαχτό να διαπερνά τη φύση.

Αυτό το λυγμό απελπισίας και ταπείνωσης βγάζει το επίσης άφυλο πλάσμα που το χέρι μου σχεδίασε ασυνείδητα ενω χάραζε αμήχανες σπείρες πάνω σ΄ένα χαρτί κατά τη διάρκεια ενός τηλεφωνήματος. Οι σπείρες ενώθηκαν από μόνες τους και μοντάρησαν το αποτέλεσμα που σου στέλνω.

Η απόγνωση του υποτιμημένου εδώ και καιρό αρχιτέκτονα ‘-όχι μόνο από την ανεργία και την υποαπασχόληση -αλλά κύρια από την διάλυση κάθε έννοιας επαγγελματικής τιμής κι αξιοπρέπειας. Οι καράσχετοι Μπιρμπίλη, Παπακωνσταντίνου, Δένδιας και ο άτολμος κι άβουλος Σπίρτζης φρόντισαν επιμελώς προς τούτο. Κατάντησαν οι απόφοιτοι Πολυτεχνείου αντί να κρατούν τη γραφίδα τον γνώμονα και τον διαβήτη να σέρνουν φακέλλους στα σκαλοπάτια της γραφειοκρατίας, με “τακτοποιήσεις”, πιστοποιητικά, διαγράμματα ροής και χαφιέδικους έλεγχους.

Το άλλοτε περήφανο Επιμελητήριο του Κιτσίκη παράπεσε στη Δ΄Εθνική. Παραμάγαζο οφικιούχων σφουγγοκωλάριων της εκάστοτε εξουσίας. Ανθρώπων, που έχουν αρνηθεί κάθε είδους σπουδή εδώ και δεκαετίες. (Μετά τους σεισμούς της Καλαμάτας η μόνη συμβολή ήταν η συνεκπόνηση παρέα με αδαείς γραφειοκράτες μιας απαράδεκτης και περίπλοκης κι επικίνδυνης Νομοθεσίας). Της Σπουδής της τόσο απαραίτητης στις μέρες παράνοιας κι αδιεξόδων που διανύουμε. Θυμάμαι με συγκίνηση τα λόγια ενός συντρόφου συνάδελφου που πέρασε τα πάνδεινα. Συλλήψεις, βασανιστήρια και απ΄τον εχθρό κι απ¨τους “δικούς”, διαγραφές, κοινωνική απομόνωση οικογενειακή και προσωπική διάλυση. Κι όμως τώρα πουλάει το σπάνιο τάλαντό του σε ξένη γη με αδρή ικανοποίηση. Με κράτησε όρθιο η γερή μου και ανανεούμενη κατάρτιση μου είπε στη τελευταία μας συνάντηση…

Αναμετρήθηκα και με το πιο ασήμαντο μερεμέτι σαν να ήταν το Τάζ-Μαχάλ και φρόντισα να γεμίσω τις ώρες της θλίψης και της μοναξιάς με έρευνα σε άλλα πεδία εκτός του δικού μας!!!!!!

Κάπου εκεί βρίσκεται η αλήθεια των ημερών μας ακριβέ μου φίλε…